

Så menneskene er altså med, og jeg havde kun 20 minutter.

(Kort bemærkning)

Mimi Jakobsen (CD):

Jamen jeg takker allerydmygst for den lille appetitvækker. Jeg kan så forstå, at det må overlades til andre partier at komme med ideerne til, hvordan man gør sådan noget, men det vil CD og andre sikkert meget gerne bidrage med.

Det, jeg bare havde håbet at høre en socialdemokrat tale om, var nogle af de nedværdigende situationer, man bringer nogle af de her mennesker i – det er jo dem, der skriver til os alle sammen – hvor nedværdigende det er at blive sendt på nogle dumme kurser, der ikke hjælper, og hvor de lider et nyt nederlag i en høj alder eller i en lavere alder: denne følelse af, at man er et eller andet af fjerde division. Se, dét havde noget med mennesker i centrum at gøre og ikke ordninger og systemer og regler. Det er det, vi skal lave om, men lad os dog prøve at koncentrere os om: Hvad er det for en dagligdag, danskerne derude har, og kan vi gøre den bedre? Hvad sidder vi her ellers for?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det var faktisk præcis det, der var signalet, at vi er ganske klar over, at der findes alle mulige mere eller mindre tåbelige projekter og måder at aktivere folk på.

Det, som vi bare har sagt, og det er det, vi er fuldstændig åbne over for, er, at vi ikke mener, at det er et spørgsmål om, hvorvidt man skal aktivere folk eller ej – det har faktisk haft stor betydning – men det, det drejer sig om, er, at det skal ske på en ordentlig facon og netop med respekt for de pågældendes værdighed, og det er det, som vi gerne vil strække hånden ud til og bede om samarbejde om.

Vi har også vores tanker – hvis det var sådan, at jeg gjorde dét til det helt store problem; jeg synes faktisk, der er en række andre ting – men det dér er vi meget enige om. Men aktiveringen skal altså ikke være sådan. Den skal, som arbejdsministeren har sagt, være et klap på skulderen; den skal ikke være et nakkedrag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må medgive, at regeringen har fundet en helt egen måde at udnytte de forskellige FN-år på. I 1994, da det var FN's familieår, udnyttede

man det til at få bombet børnepasningsorloven tilbage; man nedsatte ydelsen for børnepasningsorloven fra 80 til 60 pct. af dagpengemaks. Og nu her i år, hvor det er FN's ældreår, ja, dér vil man åbenbart benytte anledningen til at indføre brugerbetaling på hjemmehjælp for de såkaldt rigeste ældre.

Jeg synes, det er en højst besynderlig måde at benytte de forskellige FN-år på, og når det gælder det at indføre brugerbetaling på hjemmehjælp for de ældre, så vil jeg bare sige, at efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er den en regulær skat på sygdom og dårlighed. Det er at straffe dem, som rent faktisk tænker på deres alderdom og måske også sikrer sig i form af en opsparing.

Og derfor er mit spørgsmål til hr. Jacob Buksti: Hvor går grænsen? Hvornår skal de såkaldt rige næste gang betale? Er det, når de skal på sygehus f.eks.? Det kunne de jo lige så godt gøre, som de kan gøre det i forhold til at skulle betale for den praktiske hjemmehjælp.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nej, det mener vi faktisk ikke at de lige så godt kunne. Vi mener, at nu skal man holde fast i proportionerne i det her. Der er ikke tale om generel brugerbetaling overhovedet. Det, det drejer sig om, er en vis egenbetaling for den praktiske hjælp. Pleje og omsorg ydes fuldstændigt, og det, som er det afgørende og som jeg bliver nødt til at bede hr. Jann Sjursen og andre tænke over, er, hvordan og hvorledes man vil finansiere den større indsats, det større pres på de offentlige udgifter, som kommer i kraft af det her. Hr. Jann Sjursen bliver altså nødt til at gøre sig klart, at vi bliver nødt til at prioritere.

Vi prioriterer sådan, at den ekstra del, som ligger på praktisk rengøring, kan man for de mest velstillede tage en egenbetaling for, men det er ikke det samme, som at vi går ind og siger, at der skal være brugerbetaling på det ene, det andet og det tredje. Nej, vi holder fast i, at kerneydelserne er frie i den forstand, at dem har man betalt til via skatten.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jamen de, der har brug for praktisk bistand i hjemmet, er jo lige netop de ældre, som er syge, som har det dårligt, som ikke kan klare tingene selv, og dermed er det jo, om hr. Jacob Buksti